

Bomenstichting, Oudegracht 201bis, 3511 NG Utrecht
www.bomenstichting.nl

contactpersoon afdeling Amsterdam

Dagelijks Bestuur van
Stadsdeel Zuid
Afdeling Juridische Zaken
Postbus 74019
1070 BA Amsterdam

Amsterdam, 4 mei 2010

**Bezwaarschrift ontheffing bestemmingsplan en bouwvergunning voor oprichten
parkgebouw Beatrixpark - BVG/1018/09**

Geacht college,

Hierbij maken wij bezwaar tegen het besluit van het dagelijks bestuur van stadsdeel Zuideramstel van 29 maart 2010, waarbij ontheffing van het bepaalde in artikel 5, tweede lid, van het bestemmingsplan RAI e.o. en een reguliere bouwvergunning is verleend voor het oprichten van een gebouw ten westen van het Boerenweteringpad (parkgebouw Beatrixpark).

In onze zienswijze van 19 augustus 2009 met betrekking tot de aanvraag om bouwvergunning en in onze zienswijze van 1 maart 2010 met betrekking tot het voornemen om ontheffing te verlenen, hebben wij erop gewezen dat de aanvraag dient te worden aangehouden totdat het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving in werking is getreden en vervolgens op grond van het bepaalde in artikel 44, eerste lid, aanhef en onder c van de Woningwet dient te worden geweigerd wegens strijd met dit bestemmingsplan.

In het bestreden besluit is overwogen dat het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving door de Raad van State zou zijn vernietigd, zodat daaraan elke rechtskracht ontbreekt. Dit is niet juist. Anders dan in het bestreden besluit is gesteld, is het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving *niet* door de Raad van State vernietigd.

De stadsdeelraad van Zuideramstel heeft het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving bij besluit van 4 juli 2006 vastgesteld. Bij besluit van 20 februari 2007 heeft het college van gedeputeerde staten van Noord-Holland dit bestemmingsplan goedgekeurd. Alleen dit goedkeuringsbesluit is door de Raad van State vernietigd (uitspraak van 27 februari 2008, zaaknummer 200701915/1).

Er is dus nog steeds sprake van een vastgesteld, maar nog niet in werking getreden bestemmingsplan. Als gevolg van de vernietiging van het goedkeuringsbesluit dienen GS opnieuw omtrent de goedkeuring te besluiten. In verband hiermee is het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving nog bij de provincie in behandeling.

Dit blijkt uit een preadvies met betrekking tot een bouwplan in de Prinses Irenestraat. Hierop is op 15 februari 2010 door de afdeling RO van Zuideramstel aangetekend dat het bestemmingsplan nog bij de provincie ligt.

Dit betekent dat nog steeds sprake is van de situatie dat een bestemmingsplan is vastgesteld en dat, nu het bouwwerk in strijd is met dit bestemmingsplan, de beslissing op de aanvraag om bouwvergunning op grond van art. 50, eerste en tweede lid, van de Woningwet moet worden aangehouden totdat het bestemmingsplan in werking is getreden.

Zie hierover ook: www.infomil.nl, [Onderwerpen > Ruimte > Wro > Algemeen Overgangsrecht > Aanhoudingstermijn bouwvergunning bij bestemmingsplan op grond van de WRO](#) Hier is het volgende te lezen:

Wro

Aanhoudingstermijn bouwvergunning bij bestemmingsplan op grond van de WRO

Vraag

Tot wanneer moet een bouwaanvraag worden aangehouden indien een bestemmingsplan nog conform oud recht (WRO en overgangsrecht) wordt voorbereid en vastgesteld en er na 1 juli 2008 een aanvraag om een bouwvergunning is/wordt ingediend?

Antwoord

Er is voor deze specifieke situatie niet voorzien in overgangsrecht, zodat op de aanvraag om bouwvergunning - die is ingediend ten tijde van de voorbereidingsprocedure van het bestemmingsplan - het met de Invoeringswet Wro gewijzigde artikel 50 van de Woningwet toepasselijk is. Artikel 50, lid 2, van de Woningwet verwijst niet naar bepalingen uit de bestemmingsplanprocedure van de oude Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO), maar uitsluitend naar procedurebepalingen van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro). Meest voor

de hand liggend gevolg daarvan is dat artikel 50, lid 2, onderdelen b en c betekenisloos blijven.

De situatie als bedoeld in artikel 50, lid 2, onder d, van de Woningwet (aanhouding totdat het bestemmingsplan in werking is getreden dan wel in beroep is vernietigd, toevoeging FW) kan zich echter wel voordoen. Dat betekent dat de aanhoudingsplicht van de beslissing op de aanvraag om bouwvergunning als bedoeld in deze case - ook bij het overschrijden van termijnen uit de bestemmingsplanprocedure - zal voortduren totdat het nieuwe bestemmingsplan in werking is getreden (art. 50, lid 2, onder d, Woningwet). Dit laat overigens onverlet de mogelijkheid om de aanhoudingsplicht ingevolge artikel 50, lid 3, van de Woningwet te doorbreken (deze mogelijkheid doet zich voor als het bouwwerk niet in strijd is met het in voorbereiding zijnde bestemmingsplan, toevoeging FW).

Het valt niet vol te houden dat het bouwplan in overeenstemming zou zijn met het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving. Een *toiletgebouw* en een *opzichterhuisje met een kiosk*, de bestemmingen die ingevolge genoemd bestemmingsplan zijn toegelaten, zijn niet gelijk te stellen met een personeelsruimte voor de afdeling Groen en een onderkomen voor de vrijwilligers van de Artsenijhof. De vergunninghouder (het stadsdeel) heeft dit ook erkend. Wij verwijzen in dit verband naar het verslag van de hoorzitting die op 2 februari 2009 is gehouden naar aanleiding van onze bezwaarschriften tegen de sloopvergunning en de bouwvergunning van 20 oktober 2008 (beide op 15 juni 2009 ingetrokken):

De heer Niekus ontvouwt de tekeningen en daarop is te zien dat er een overlap in de hoek van het nieuwe gebouw is.

Het toiletgedeelte zal worden uitgebreid. Deze bestemming zal hetzelfde blijven. Volgens het bestemmingsplan mag het ook een opzichterhuisje worden en een kiosk.

Nu zou de bestemming een onderkomen voor de mensen van de afdeling Groen en vrijwilligers voor de Artsenijhof worden. Het zijn allen voorzieningen direct gerelateerd aan het park.

Zie ook het programma van eisen Parkgebouw Beatrixpark van 28 november 2007, par. 3.6: *Onderkomen toezicht en ploeg Beatrixpark* en par. 3.7: *Opslagruimte tbv "Vrienden van het Beatrixpark"*.

In het bestreden besluit is zonder motivering gesteld dat het bouwplan niet in strijd zou zijn met het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving. Het ontbreken van een motivering is onbegrijpelijk, gelet op hetgeen wij hierover in onze zienswijzen hebben aangevoerd.

In het bestreden besluit is gesteld dat het te bouwen parkgebouw een vervanging betreft van de bestaande toiletgroep ter plaatse en dat door de vergroting van de bebouwing ter plaatse een klein deel van de groenvoorziening zal moeten worden verwijderd. Dit is een

onjuiste voorstelling van zaken. Het bouwplan is immers op de eerste plaats ingegeven door de wens om een nieuw onderkomen voor de afdeling Groen te realiseren. Hiervoor zal een geheel nieuw en veel groter gebouw worden opgericht waarin de toiletgroep wordt geïntegreerd. Dit gebouw zal tot ver in de bosschages ter plaatse steken en slechts voor een deel de locatie van het bestaande toiletgebouwtje bestrijken.

In het bestreden besluit wordt dan ook ten onrechte gesteld dat het zou gaan om een kleine ingreep en om slechts een klein stukje biotoop dat verloren zou gaan en dat de aantasting van het groen wordt gecompenseerd door een herplantplicht voor de te kappen bomen. Wij herhalen hetgeen wij in onze zienswijzen hebben aangevoerd, zoals hierna nogmaals wordt uiteengezet.

De beplanting ter plaatse bestaat naast bomen onder meer uit zeer waardevolle heesters en planten. Ook de bosschages en de parkaanleg vallen onder de monumentenstatus. Anders dan in het bestreden besluit is gesteld, is de wespenorchis niet de enige ter plaatse aanwezige beschermde plantensoort. Ook de kievitsbloem komt ter plaatse voor. Voor een nauwkeurige beschrijving verwijzen wij u naar het meergenoemde rapport van drs. N.C.M. Maes, Cultuurhistorische en ecologische waarden van een heesterstrook in het Beatrixpark. Blijkens de bouwtekeningen zullen de bomen, de heesterstrook en de beschermde planten door de komst van het gebouw verdwijnen. Gezien de aanwezigheid van deze waardevolle beplanting, die behoort tot het gemeentelijk monument Beatrixpark en de Hoofdgroenstructuur van de gemeente Amsterdam, had uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening voor het gebouw een andere locatie moeten worden gezocht en geen ontheffing van het bestemmingsplan moeten worden verleend.

Dit geldt temeer nu door het dagelijks bestuur van stadsdeel Zuideramstel bij de voorbereiding van het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving is toegezegd dat een binnen de bestemming Openbare ruimte en groen (O2) op te richten gebouw niet ten koste mag gaan van de parkaanleg en dat dit laatste wordt gewaarborgd door de status van gemeentelijk monument. Het verlenen van een ontheffing voor een gebouw waardoor deze parkaanleg wordt aangetast, is in strijd met deze toezegging. In het bestreden besluit is hierop ten onrechte niet ingegaan.

Ook is niet ingegaan op ons argument dat er voldoende alternatieve locaties voor een parkgebouw buiten het monumentale deel van het park zijn. Het toiletgebouw kan vanzelfsprekend worden vervangen en tegen een kleine vergroting van dit gebouw hebben wij geen bezwaar, maar het vestigen van een onderkomen voor de afdeling Groen op deze plaats brengt mee dat het gebouw te groot wordt. De aard van deze voorziening, te weten personeelsruimte, brengt voorts mee dat de directe omgeving van de locatie, die eveneens gemeentelijk monument is, bestemd zal worden voor het parkeren van de

diverse voertuigen die bij de afdeling Groen in gebruik zijn. Dit zijn, anders dan in het bestreden besluit is gesteld, zeker niet alleen elektrische voertuigjes. Ook grotere voertuigen met dieselmotoren worden voor het onderhoud van het park gebruikt. Het gebruik van de gronden ten behoeve van parkeren is ingevolge artikel 5, zesde lid van het Bestemmingsplan RAI e.o. verboden. Uit een oogpunt van een goede ruimtelijke ordening had voor het onderhavige gebouw derhalve in redelijkheid geen ontheffing van het bestemmingsplan mogen worden verleend.

Belang van een gecoördineerde behandeling

Een zorgvuldige besluitvorming wordt bevorderd door de in verband met de gevraagde oprichting van een parkgebouw te nemen besluiten gecoördineerd te behandelen.

De onderwerpen en belangen die aan de orde zijn, zijn immers nauw verwant en met elkaar verweven. Wij wijzen in dit verband op het volgende.

Tijdens de vorige ronde zijn er maar liefst drie hoorzittingen van bezwaarschriftencommissies geweest, te weten met betrekking tot de monumentenvergunning (10 november 2008), de sloop- en de bouwvergunning (2 februari 2009) en de kapvergunning (16 februari 2009). Dit heeft belanghebbenden zeer veel tijd gekost. De vraag is ook wat dit heeft opgeleverd. Geen van de zittingen heeft tot een advies van de bezwaarschriftencommissie geleid. Alle vergunningen zijn bij besluit van 12 juni 2009 ingetrokken, aangezien de bouwvergunning was verleend onder verwijzing naar een niet van kracht zijnd bestemmingsplan (het bestemmingsplan Prinses Irenebuurt en omgeving) en het stadsdeel ervoor heeft gekozen een geheel nieuwe poging te doen. Dit pleit ervoor de besluiten vervolgens ook zoveel mogelijk gelijktijdig te nemen en de hoorzittingen zoveel mogelijk op dezelfde dag te doen plaatsvinden.

Het bovenstaande hebben wij ook aangevoerd in het bezwaarschrift tegen de op 16 december 2009 van rechtswege verleende monumentenvergunning en in het bezwaarschrift tegen de kapvergunning van 23 februari 2010. Na het indienen van het bezwaarschrift tegen de van rechtswege verleende monumentenvergunning is toch een hoorzitting bepaald, te weten op 15 februari 2010, welke hoorzitting moest worden aangehouden omdat de vergunninghouder eerst op de ochtend van de hoorzitting vernam dat er een hoorzitting was en hij zich niet had kunnen voorbereiden. Inmiddels heeft op 10 maart 2010 de tweede hoorzitting plaatsgevonden. Tijdens deze zitting is door de vergunninghouder verklaard dat hij geen bezwaar heeft tegen gecoördineerde behandeling van de bezwaren tegen de overige (te verlenen) vergunningen, te weten de kapvergunning, de bouwvergunning en de sloopvergunning.

In verband hiermee verzoeken wij u toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 7:10, derde en vierde lid van de Awb door de beslissing met de maximale termijn van zes weken te verdagen en vervolgens zonodig verder uit te stellen teneinde een gecoördineerde behandeling van de bezwaren mogelijk te maken.

Bij het vervolgens te nemen besluit verzoeken wij u de bezwaren gegrond te verklaren, het bestreden besluit te herroepen en de gevraagde ontheffing en bouwvergunning te weigeren.

Ten slotte verzoeken wij u de kosten die wij in verband met dit bezwaar (hebben) moeten maken te vergoeden.

Hoogachtend,

mr. F.C.S. Warendorf,
contactpersoon Bomenstichting

